

Po piąte, zaskarżona decyzja nie została wystarczająco uzasadniona.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE do pomocy szkoleniowej, Dz.U. 2001, L 10/20; zmienione rozporządzeniem (WE) nr 363/2004, Dz.U. 2004, L 63/20 i rozporządzeniem (WE) nr 1976/2006, Dz.U. 2006, L 368/85.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2008 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — CBT Comunicaci3n Multimedia (Metromeet)

(Sprawa T-407/08)

(2008/C 327/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL (Getxo, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 czerwca 2008 r. w sprawie R 387/2007-1 z powodu niezgodności z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego 3 740 529 „metromeet”;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, włącznie z kosztami poniesionymi w ramach postępowania w przedmiocie sprzeciwu i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Metromeet” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35 i 41 — zgłoszenie nr 3 740 529

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy „METRO” i słowny krajowy znak towarowy „meeting metro” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — Sacem przeciwko Komisji

(Sprawa T-422/08)

(2008/C 327/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Soci3té des auteurs, compositeurs et 3diteurs de musique (Sacem) (Neuilly-sur-Seine, Francja) (przedstawiciel: adwokat H. Calvet)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 16 lipca 2008 r. w sprawie COMP/C2/38.698 CISAC w zakresie, w jakim a) stwierdza ona w swym art. 1, na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia o EOG, że skarżąca ustanawiała w zawieranych przez siebie porozumieniach o wzajemnej reprezentacji ograniczenia zrzeszania się odpowiadające art. 11(II) wzoru umowy CISAC lub faktycznie stosowała ograniczenia zrzeszania się, a także b) nakazuje jej w konsekwencji w swym art. 4.1 natychmiastowe zaprzestanie tego naruszenia, jeśli nie uczyniła tego do tej pory, oraz informowanie Komisji o wszelkich podjętych w tym celu środkach;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 16 lipca 2008 r. w sprawie COMP/C2/38.698 CISAC w zakresie, w jakim a) stwierdza ona w swym art. 3, na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia o EOG, że skarżąca koordynowała terytorialne rozgraniczenia wzajemnych upoważnień w taki sposób, aby ograniczyć do terytorium krajowego każdej z tych organizacji zakres obowiązywania licencji oraz b) nakazuje jej w konsekwencji w swym art. 4.2 zaprzestanie tego naruszenia w ciągu stu dwudziestu dni począwszy od daty podania do wiadomości decyzji w przedmiocie naruszenia, a także informowanie Komisji w tym samym terminie o wszelkich podjętych w tym celu środkach;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Komisję w dniu 16 lipca 2008 r. w sprawie COMP/C2/38.698 CISAC w zakresie, w jakim nakazuje ona skarżącej wstrzymanie się od tej pory od wszelkich opisanych w art. 1 i art. 3 działań i zachowań, a także wszelkich działań i zachowań mających identyczny lub podobny skutek;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżąca zwraca się o częściowe stwierdzenie nieważności wydanej przez Komisję w dniu 16 lipca 2008 r. decyzji dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w sprawie uzgodnionych praktyk dotyczących warunków zarządzania prawami do publicznych wykonań utworów muzycznych, a także warunków przyznawania stosownych licencji przez organizacje zbiorowego zarządzania, przyjmujących postać stosowanych w porozumieniach o wzajemnej reprezentacji ograniczeń zrzeszania się odpowiadających wzorowi umowy stosowanemu przez Międzynarodową Konfederację Stowarzyszeń Kompozytorów („wzór umowy CISAC”) lub faktycznego stosowania ograniczeń zrzeszania się.

Skargę swą skarżąca opiera w pierwszej kolejności na tym, że Komisji naruszyła jej prawo do obrony oraz istotne wymogi proceduralne:

- uznając w zaskarżonej decyzji, że skarżąca brała udział w rzekomej praktyce uzgodnionej, podczas gdy skierowane do skarżącej pismo w sprawie przedstawienia zarzutów zostało oparte na teorii efektu sieciowego; skarżąca została zatem pozbawiona możliwości przedstawienia argumentów na swą obronę przed zarzutem uczestnictwa w rzekomej praktyce uzgodnionej;
- nie uzasadniając podniesienia przeciwko skarżącej zarzutu dotyczącego ograniczeń zrzeszania się, które miały zostać zawarte w zawartych między europejskimi stowarzyszeniami autorów umowach o wzajemnej reprezentacji lub też które miały być faktycznie stosowane, podczas gdy skarżąca wykazała, że usunęła te klauzule i ich nie stosowała;
- nie podając - w odniesieniu do naruszenia dotyczącego rzekomej praktyki uzgodnionej, a zatem, w odniesieniu do zakresu obowiązywania nakazu - definicji działalności, której dotyczy zaskarżona decyzja.

Po drugie, skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia o EOG:

- uznając, że skarżąca popełniła naruszenie z tytułu klauzuli dotyczącej zrzeszania się, podczas gdy skarżąca wykazała, że usunęła te klauzule i ich nie stosowała;
- popełniając oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do przekazu drogą satelitarną, podczas gdy stowarzyszenia autorów upoważniły się wzajemnie do wydawania operatorom zajmującym się przekazem satelitarnym zezwolenia obejmujące terytoria kilku organizacji zbiorowego zarządzania (multi-territorial) oraz zasięg wpływu satelity wykorzystywanego do nadawania ich programów;
- przyjmując w zaskarżonej decyzji nieprecyzyjną definicję rynku właściwego;
- uznając, że skarżąca uczestniczyła w rzekomej praktyce uzgodnionej, i nie przedstawiając na to dowodu;

- wyciągając wniosek o istnieniu praktyki uzgodnionej, podczas gdy rzekome uzgodnienie stanowisk między stowarzyszeniami autorów nie mogło ograniczyć konkurencji;
- zakazując stowarzyszeniom autorów „wszelkich działań i zachowań mający skutek identyczny lub podobny” jak rzekome praktyki uzgodnione, które miały spowodować przewidziane w porozumieniach o wzajemnej reprezentacji rozgraniczenia terytorialne, i twierdząc jednocześnie, że każde stowarzyszenie miało swobodę ustalania w stosunkach dwustronnych treści zawieranych przez siebie umów o wzajemnej reprezentacji - ze względu na to, że te sprzeczności naruszają zasadę pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — KODA przeciwko Komisji

(Sprawa T-425/08)

(2008/C 327/59)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: KODA (Kopenhaga, Dania) (przedstawiciele: adwokaci K. Dyekjær i J. Borum)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w całości, lub
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w zakresie dotyczącym KODA, lub
- stwierdzenie nieważności art. 3 oraz art. 4, ust. 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC), lub
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 3 oraz art. 4, ust. 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w zakresie dotyczącym KODA, lub
- tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 3 oraz art. 4, ust. 2 i 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. — (Sprawa COMP/C2/38.698 CISAC) w zakresie dotyczącym przekazu drogą kablową; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.